

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/121/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322010342
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1322010342.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Márie Šimkovej, v trestnej veci obžalovaného I. Q. pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 6T/57/2022 zo dňa 27.04.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.12.2023 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného I. Q. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava III sp. zn. 1Pv 435/20/1103 zo dňa 18.05.2022 pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 15.09.2020 v čase o 14:25 hod. po ceste 11/503 v smere od mesta Pezinok do mesta Senec viedol osobné motorové vozidlo zn. Audi A7 TD1 Quattro, EČ: BL-XXX MK, kedy sa na 27,5 km v úseku vozovky s maximálnou povolenou rýchlosťou 70km/h plne nevenoval vedeniu vozidla a dostatočne nesledoval situáciu v cestnej premávke, kde počas odbočovania vľavo na pripájací pruh na diaľnicu D1 vošiel do jazdnej dráhy oproti jazdiacemu vodičovi motocykla zn. M. M. Y EČ: PK-XXXAD, idúcemu po hlavnej ceste v smere od mesta Senec do mesta Pezinok rýchlosťou 113,4 až 136,8 km/h, následkom čoho došlo k stretu motocykla s vozidlom zn. Audi A7, pričom pri dopravnej nehode vodič motocykla Q. R. utrpel zranenia nezlučiteľné so životom, ktorým v čase o 15:04 hod. dňa 15.09.2020 podľahol,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd prvého stupňa odkázal poškodenú H.. F. R. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

V dôvodoch rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že nie je možné vyhodnotiť správanie obžalovaného ako nedanie prednosti v jazde, keďže za predpokladu, že by poškodený nepredbiehal kamión na mieste, kde to je zakázané, tak by ku stretu s obžalovaným nedošlo, rovnako tak ku stretu, resp. kolízii nedošlo za predpokladu, že by síce poškodený predbiehal kamión, ale dodržal by maximálnu povolenú rýchlosť. Obžalovaný sa domnieval, že úkon odbočovania stihne včas. Podľa výskumu odhadu rýchlosti predchádzajúceho motocykla je veľmi obtiažne odhadnúť rýchlosť prichádzajúceho motocykla, a keďže existuje princíp legitímneho očakávania, teda že ak sa jeden účastník cestnej premávky správa podľa predpisov, tak sa legitímne domnieva, že tak bude konať aj druhý účastník. Podľa názoru súdu prvého stupňa obžalovaný dal prednosť protiidúcim vozidlám, a legitímne očakával, že v mieste, kde je maximálna povolená rýchlosť 70 km/h, stihne úkon odbočovania riadne a bezpečne. No pre pochybenia na strane poškodeného sa tak nestalo. Svedčí o tom aj tá skutočnosť, že k nárazu došlo až v zadnej časti vozidla obžalovaného, teda aj z toho je možné usudzovať na správne reakcii obžalovaného, bezpečne

začať úkon odbočovania. Podstatná skutočnosť, ktorú znalec vo svojom posudku konštatuje, a ktorá umocňuje vyššie uvedené závery je, že zo vzdialenosti medzi vozidlom obžalovaného a motocyklom poškodeného v okamihu počiatku odbočovania vozidla obžalovaného vyplýva, že poškodenému bolo možno dať prednosť v jazde vo vzťahu k jeho správnej technike jazdy, teda vzhľadom k maximálnej dovolenej rýchlosti jazdy v danom úseku (70 km/hod). Čím sa však motocykel pohybuje vyššou rýchlosťou, tým sa predlžuje vzdialenosť medzi vozidlom obžalovaného a motocyklom v okamihu počiatku odbočovania vozidla, kedy je možné motocyklu dať prednosť. Čím je však vzdialenosť väčšia, tým je problematickejšie vyhodnotiť, že motocykel sa pohybuje vyššou rýchlosťou. Vodič motocyklu, teda poškodený, svojou nesprávnou technikou jazdy zhoršoval obžalovaného správne vyhodnotiť, či môže bezpečne odbočiť. Z uvedeného vyplýva, že skutočná rýchlosť jazdy motocyklu, bola tým prvkom nehodového deja, ktorý vyvolal kolíziu situáciu a bola súčasne tým prvkom, ktorý znemožnil poškodenému zabrániť dopravnej nehode.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor v zákonnej lehote odvolanie v neprospech obžalovaného smerujúce proti výroku o vine, ktoré písomne odôvodnil podaním doručeným súdu dňa 29.06.2023. Prokurátor je toho názoru, že vodič odbočujúci vľavo je povinný dať prednosť všetkým idúcim motorovým a nemotorovým vozidlám, ako aj električkám v oboch smeroch a nie iba tým, čo jazdia maximálnou povolenou rýchlosťou. Hoci nesprávna technika jazdy vodiča motocykla, t. j. prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti, výrazne spoluzavinila danú kolíziu, samo o sebe nemôže byť okolnosťou, ktorá vylúči povinnosť vodiča odbočujúceho vľavo takejto nehode zabrániť daním v prednosti v jazde. To, že vodič vozidla Audi prichádzajúci motocykel videl, vyplýva aj z jeho samotnej výpovede. Na základe uvedeného je prokurátor toho názoru, že obžalovaný konaním popísaným v skutkovej vete naplnil obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona, pričom je potrebné poukázať práve na závery znaleckého posudku z odboru doprava, vypracovaného znalcom Ing. I. S., ktorú súd prvého stupňa hodnotil iba jednostranne, a to v prospech obžalovaného. Prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Obžalovaný ani poškodená nevyužili svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré im bolo doručené v súlade s § 314 Trestného poriadku.

Odvolací súd po predložení veci nezistil také chyby konania predchádzajúce napadnutému rozsudku, ktoré by boli dôvodom na zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí, a preto nariadil vo veci verejné zasadnutie. Obžalovaný bol o verejnom zasadnutí upovedomený fikciou doručenia podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku, kedy bol zároveň upozornený na možnosť vykonania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. V čase termínu verejného zasadnutia sa nenachádzal vo väzbe ani vo výkone trestu odňatia slobody, a preto nič nebránilo vykonaniu verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku. Odvolací súd preto vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, avšak za prítomnosti jeho obhajcu. Tiež vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti splnomocnenca poškodeného.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa Krajskej prokuratúry Bratislava z dôvodov uvedených v písomnom odvolaní navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca sa s napadnutým rozsudkom a s jeho odôvodnením stotožnil a na zdôraznenie uviedol, že prednosť v jazde proti idúcim vozidlám nie je absolútna, inak by nikdy nedošlo k odbočovaniu doľava. Obžalovaný vykonal odbočovací manéver tak, že neporušil žiadnu zákonnú povinnosť, túto však viackrát porušil poškodený. Aj podľa znaleckého dokazovania nemohol obžalovaný reagovať inak pri dodržaní všetkých zákonných povinností. Preto obhajca navrhol, aby odvolací súd zamietol odvolanie prokurátora.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je nedôvodné.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti nezistil žiadne také vady prípravného konania, ktoré by mali za následok nezákonnosť postavenia obvineného pred súd, a ani nezákonnosť dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní. Pred súdom prvého stupňa boli na hlavnom pojednávaní vykonané všetky potrebné a procesnými stranami navrhované dôkazy za účelom objasnenia skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Tieto dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom, súd prvého stupňa z nich vyvodil správne skutkové i právne závery, a napokon svoje rozhodnutie aj zákonným spôsobom odôvodnil.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 19.05.2022 podal prokurátor na príslušný súd obžalobu na I. Q. pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný I. Q. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný, preto súd vykonal vo veci dokazovanie. Vypočul obžalovaného I. Q., svedkov V. Z. a J. Q., podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku prečítal výpoveď svedka Y. B., vypočul znalca z odboru cestná doprava Ing. Tomáša Korbela, podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo a odborné vyjadrenie vypracované znalcom z odboru cestná doprava, a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy.

Obhajoba obžalovaného spočívala v tom, že išiel z Pezinka do Bratislavy a na nadjazde, ako sa odbáča na Bratislavu, videl že ide oproti kamión, preto pribrzdil. Vedľa kamiónu išla motorka. Obžalovaný usúdil, že to je ďaleko, tak začal odbočovať a keď bol mimo cesty, tak zacítil náraz do zadnej časti vozidla. Bol v šoku, nevedel čo sa stalo a keď vystúpil z auta, videl na ceste motorku a motorkára. Tiež dodal, že počas nehody bolo pekne, výhľad mal dobrý a odhadol, že môže plynule prejsť, kamión išiel v protismere a motorka išla vedľa kamiónu vľavo, obiehala ho. Aj pred obžalovaným jazdil kamión, ktorý tiež odbočoval doľava, tento odbočil a obžalovaný nevidel blízko jazdiť žiadne vozidlo, len v diaľke videl kamión od Senca a tiež vedľa neho zbadal motorku.

Priebeh skutku vyplýva aj z výpovede svedka J. Q. a Y. B.. Svedok Q. uviedol, že s poškodeným a s Y. B. sa dohodli, že sa pôjdu previesť na motorkách. Išli cez Senec smerom na Pezinok. Išli v dvojpruhu a pred odbočkou na diaľnicu ich poškodený predbehol. Začal obiehať kamión a aj ich ešte v čase, keď tam bola plná čiara. Svedok čakal kým bola čiara prerušovaná a tiež začal obiehať kamión, ale to už bol poškodený pred nimi asi 100 -150 metrov. Všimol si, že oproti sa približovala Audina, ktorá sa stiahla do odbočovacieho pruhu a následne odbočila. Svedka napadlo, že či to poškodený stihne, resp. dúfal, že to stihne, ale vtom zaregistroval, že sa poškodenému na jednu sekundu zasvietilo brzdomé svetlo a vtedy prišiel náraz. Svedok jazdil rýchlosťou 70 km/h, nevie odhadnúť akou rýchlosťou išiel poškodený, ale domnieval sa, že to poškodený stihne. Svedok B. vypovedal zhodne ako svedok Q., pričom uviedol, že pred nimi išiel kamión, motali sa za ním asi tak 50 -70 kilometrovou rýchlosťou, oni tam rýchlejšie nejazdievajú, lebo to nie je veľmi bezpečné miesto a poškodený ich obehol približne 100 km rýchlosťou. Keď boli na nadjazde, poškodený bol od nich vo vzdialenosti asi 80-100 metrov, vtedy svedok zbadal Audinu, ako bola krížom cez jazdný pruh, v ktorom išiel poškodený a potom už len videl, ako došlo k nárazu.

Znalec Ing. Tomáš Korbel sa na hlavnom pojednávaní pridržiaval záverov znaleckého posudku z odboru cestná doprava, z ktorého vyplýva, že technickou príčinou dopravnej nehody bola z technického hľadiska nesprávna technika jazdy vodiča Audi a nesprávna technika vodiča motocyklu. Z technického hľadiska bola nepravna technika vodiča Audi z dôvodu nedostatočného venovania sa riadeniu vozidla, keď nedal vodič vozidla Audi počas odbočovania doľava prednosť v jazde vodičovi motocyklu, vzhľadom ku skutočnej rýchlosti motocyklu jazdy motocyklu. Išlo o prvok, ktorý vyvolal kolíziu situáciu vzhľadom ku skutočnej rýchlosti jazdy motocyklu. Z technického hľadiska bola nesprávna technika jazdy vodiča motocyklu, nakoľko vodič motocyklu jazdil v úseku dopravnej nehody rýchlosťou 113,4 - 138,6 km/hod., t. j. vyššou ako je maximálna dovolená rýchlosť v uvedenom úseku (70km/hod.) Išlo o prvok, ktorý vyvolal kolíziu situáciu a ktorý zároveň znemožnil vodičovi motocyklu zabrániť dopravnej nehode. Zo vzdialenosti medzi vozidlom Audi a motocyklom v okamihu počiatku odbočovania vozidla Audi

vyplýva, že vodičovi motocyklu bolo možné dať prednosť v jazde vo vzťahu k jeho správnej technike jazdy, t. j. vzhľadom k maximálnej dovolenej rýchlosti jazdy v úseku dopravnej nehody. Čím sa však motocykel pohybuje vyššou rýchlosťou, tým sa predlžuje vzdialenosť medzi vozidlom Audi a motocyklom v okamihu počiatku odbočovania vozidla Audi, kedy je možné motocyklu dať prednosť v jazde. Čím je však uvedená vidateľnosť väčšia, tým je problematickejšie vyhodnotiť, že motocykel sa pohybuje vyššou rýchlosťou. Vodič motocyklu teda svojou neprávnu technikou jazdy zhoršoval vodičovi vozidla Audi správne vyhodnotiť, či vodič môže bezpečne odbočiť vľavo. Z uvedeného vyplýva, že skutočná rýchlosť jazdy motocyklu bola tým prvkom nehodového deja, ktorý vyvolal kolíznú situáciu. Zároveň na základe vypracovaných možností zabránenia stretu vozidla Audi s motocyklom, je možno konštatovať, že skutočná rýchlosť jazdy motocyklu bola tým prvkom nehodového deja, ktorý znemožnil vodičovi motocyklu zabrániť dopravnej nehode. Zo znaleckého posudku tiež vyplynulo, že vodič vozidla Audi nevytvoril vodičovi motocyklu z technického hľadiska náhlu prekážku. Na hlavnom pojednávaní znalec Ing. Tomáš Korběl dodal, že je možné, že obžalovaný predpokladal, že poškodený išiel nižšou rýchlosťou ako 100 km/hod. Znalec odkázal na prílohu č. 15 znaleckého posudku, kde sú spracované výsledky výskumu odhadu rýchlosti prichádzajúceho motocykla jednak skupinou bežných vodičov a jednak skupinou znalcov, ktorý bol realizovaný pracovníkmi Ústavu súdneho inžinierstva Krakov, Poľsko. Z výsledkov uvedeného výskumu vyplýva, že obe skupiny pozorovateľov odhadli rýchlosť jazdy motocyklu v úrovni 100 km/hod. v rozsahu o cca 10÷20 km/hod. nižšiu, ako bola skutočná rýchlosť jazdy motocyklu. Obe skupiny pozorovateľov zároveň odhadli rýchlosť jazdy motocyklu v úrovni 140 km/hod. v rozsahu o cca 35÷45 km/hod. nižšiu ako bola skutočná rýchlosť jazdy motocyklu. Z uvedeného vyplýva, že pri vyšších rýchlostiach prichádzajúcich motocyklov približujúcich sa k vodičovi vozidla je z pohľadu vodiča vozidla, ktoré má dať motocyklu prednosť v jazde obtiažne odhadnúť, resp. vyhodnotiť skutočnú rýchlosť prichádzajúceho motocyklu.

Z odborného vyjadrenia vypracovaného znalcom Ing. Zdenkom Sýkorom vyplýva, že príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska boli nesprávna technika jazdy vodiča vozidla, t. j. nedanie prednosti v jazde motocyklu s ohľadom ku skutočnej rýchlosti motocykla a nesprávna technika jazdy motocyklistu, ktorá spočívala v jazde nedovolenou rýchlosťou 121,12 km/hod. ±5% (dovolená rýchlosť v tomto úseku bola 70 km/hod.).

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo vyplývajú zranenia, ktoré pri dopravnej nehode utrpel poškodený Q. R., mechanizmus ich vzniku, ako aj to, že smrť poškodeného bola v príčinnej súvislosti s popísanými zraneniami.

Odvolací súd sa stotožnil s hodnotiacimi závermi súdu prvého stupňa o vyššie uvedených dôkazoch, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

Z vykonaného dokazovania bolo bez pochybností preukázané, že obžalovaný viedol motorové vozidlo po ceste II/503 v smere od mesta Pezínok do mesta Sence a v opačnom jazdnom pruhu sa pohyboval poškodený na motocykle. Obžalovaný sa chystal odbočiť vľavo na pripájací pruh na diaľnicu D1 a počas odbočovania obžalovaného došlo k stretu motorového vozidla obžalovaného s motocyklom poškodeného, pričom pri tejto dopravnej nehode poškodený utrpel zranenia nezlučiteľné so životom. Tiež bolo preukázané, že v čase, keď obžalovaný kontroloval protismerný jazdný pruh, cez ktorý sa chystal odbočiť, bol od poškodeného jazdiaceho v protismernom pruhu vo vzdialenosti 117 m a poškodený jazdiaci v protismernom jazdnom pruhu išiel rýchlosťou 113,4 až 136,8 km/h na mieste, kde bola maximálna povolená rýchlosť 70 km/h.

Odvolací súd konštatuje, že pre vyriešenie otázky, čo bolo bezprostrednou príčinou dopravnej nehody je potrebné vyhodnotiť právnu otázku, či obžalovaný mal predpokladať, že oproti nemu sa môže pohybovať motocyklista rýchlosťou nad 110 km/h, a teda či má vzhľadom na to, že sa proti nemu môže pohybovať motocyklista takouto rýchlosťou, dlhšie a detailnejšie vyhodnocovať dopravnú situáciu.

Z logického výkladu pravidiel cestnej premávky vyplýva, že vodič, ktorý dáva pri jazde križovatkou prednosť vozidlám prichádzajúcim po hlavnej ceste nemusí dať prednosť absolútne všetkým vozidlám, ktoré v ľubovoľnej vzdialenosti od križovatky vidí, ale iba tým, ktoré sú natoľko blízke, že vojdenie ním riadeného vozidla do križovatky by u vodičov idúcich po hlavnej ceste vyvolalo nebezpečenstvo nutnosti náhle zmeny smeru alebo rýchlosti jazdy. Pritom vodič spravidla na základe svojich skúsenosti

odhaduje, ktoré vozidlo je v dostatočnej vzdialenosti tak, že mu umožňuje vjazd na hlavnú cestu a ktoré už nie, a pri tomto svojom odhade vychádza z rýchlosti, ktoré právne predpisy v mieste križovatky povoľujú. Pokiaľ vodič prichádzajúci po hlavnej ceste ide rýchlosťou povolenou resp. primeranou a vodič odbočujúci cez tento hlavný pruh mu prednosť nedá, je v obvyklých prípadoch zodpovednosť za kolíziu a prípadných ďalších následkoch na vodičovi, ktorý prešiel cestu vozidla idúceho po hlavnej ceste. Pokiaľ však vodič na hlavnej ceste ide rýchlosťou, ktorá maximálnu povolenú rýchlosť výrazne prekračuje a vodič pretínajúci túto hlavnú cestu nemá dôvod predpokladať takéto prekročenie, za prípadnú kolíziu musí niesť zodpovednosť vodič idúci po hlavnej ceste.

Vzhľadom na uvedené je v prípade obžalovaného potrebné aplikovať tzv. princíp odvodenej dôvery, ktorý spočíva v dôvere účastníkov cestnej premávky voči ostatným účastníkom cestnej premávky, že títo dodržiavajú predpisy. Zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že v prípade dodržania maximálnej povolenej rýchlosti poškodeným, by obžalovaný so svojim vozidlom stihol vykonať odbočovací manéver skôr, ako by na miesto odbočenia dostal poškodený, a došlo by k bezpečnému minútiu sa vozidla s poškodeným. Obžalovaný nemohol oprávnene očakávať, že poškodený nachádzajúci sa v opačnom jazdnom pruhu tak výrazným spôsobom prekročí maximálnu povolenú rýchlosť. Od účastníkov cestnej premávky nemožno v dobrej viere žiadať, aby pri riešení dopravných situácií (napr. dávanie prednosti v jazde) vopred počítali s tým, že iný účastník výrazným spôsobom porušuje pravidlá cestnej premávky jazdou, ktorou výrazne prekračuje maximálne povolenú rýchlosť. V takýchto prípadoch potom nemožno oprávnene očakávať, že druhý účastník cestnej premávky sa bude správať tak, aby „nehrozil“ takúto bezohľadnú jazdu iného účastníka cestnej premávky.

Odvolací súd konštatuje, že obžalovaný vykonal odbočovací manéver, pri ktorom zohľadnil aktuálnu dopravnú situáciu, ktorá mu nebránila v odbočení za predpokladu dodržania pravidiel cestnej premávky ostatnými účastníkmi. Poškodený, v čase keď obžalovaný kontroloval protismerný jazdný pruh, cez ktorý sa chystal odbočiť, bol od obžalovaného v takej vzdialenosti (117 m), že pre obžalovaného bolo v zmysle znaleckého dokazovania obtiažne vyhodnotiť jeho skutočnú rýchlosť, a teda nemohol zistiť, že motocykel sa pohybuje veľkou rýchlosťou. Obžalovaný preto nemal povinnosť vzhľadom na skutočnosti, ktoré mu boli zrejmé v kritickom čase, venovať dlhšiu a detailnejšiu pozornosť pohybu poškodeného pred tým, ako sa rozhodol vykonať odbočovací manéver. Ak by sme pripustili opačný názor, teda že vodič musí venovať nad obvyklú mieru dostatočne dlhú a detailnú pozornosť každému účastníkovi cestnej premávky, ktorého vidí, bez ohľadu na jeho vzdialenosť od daného vodiča, resp. že sa má dôsledne presvedčiť, či iný účastník neporušuje nejakú svoju povinnosť vyplývajúcu zo zákona, či iného predpisu a až podľa toho potom urobiť rozhodnutie, ako sa bude vodič správať, by predstavovalo neprimerané zaťaženie vodiča povinnosťou, ktorá nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu a v praktickej rovine by skutočne viedla k možným absurdným situáciám, keď by možno nikdy nebolo možné odbočiť, pretože vodič by nikdy nemal istotu, či sa iný účastník premávky nespráva protiprávne a či ho svojim odbočovacím manévrom neohrozí. Zároveň by sa takýmto prístupom favorizoval vodič správajúci sa protiprávne, ak by na vodiča porušujúceho predpisy tak závažným spôsobom, že predstavuje nebezpečenstvo pre všetkých ostatných účastníkov premávky, museli ostatní účastníci brať ohľad a to nad mieru obvyklú bežným pomerom a umožniť mu bezpečné a nerušené vykonávanie porušovania dopravných predpisov jeho bezohľadnou a nebezpečnou jazdou pod hrozbou trestnej sankcie.

Správne preto uvažoval súd prvého stupňa, keď dospel k záveru, že skutok uvedený v obžalobe nie je trestným činom, preto výrok o oslobodení obžalovaného Q. spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku odvolací súd považuje za správny a zákonný.

Pri trestnom čine usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona skutková podstata predpokladá zavinenie nedbanlivostné, či už vo forme vedomej alebo nevedomej, čo však nebolo z konania obžalovaného v rámci dokazovania jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané. Pri nedbanlivosti je potrebné, aby si páchatel aspoň mal a mohol predstaviť, že sa takto príčinný vzťah môže rozvinúť (R 20/1981). Pre páchatela nepredvídateľný príčinný priebeh nie je teda v zavinení obsiahnutý a páchatel nezodpovedá za následok, ktorý takto vznikne. Uvedené platí aj v tomto prípade a nemožno obžalovanému dať na zodpovednosť následok na základe pre neho nepredvídateľného priebehu spočívajúceho v protiprávnom konaní poškodeného. Nebolo preukázané, že obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona a ani iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona a preto odvolací súd vyhodnotil odvolanie prokurátora ako nedôvodné a podľa § 319 Trestného poriadku ho zamietol.

K odvolacím námietkam prokurátora, že výrazné spoluzavinenie danej kolízie poškodeným samo osebe nemôže byť okolnosťou, ktorá vylúči povinnosť vodiča odbočujúceho vľavo takejto nehode zabrániť daním prednosti v jazde, nakoľko vodič vozidla Audi prichádzajúci motocykel videl, odvolací súd nad rámec vyššie uvedených úvah dodáva, že v prejednávanej veci bolo zásadnou príčinou vzniknutého následku iba konanie poškodeného, ktoré spočívalo v závažnom porušení pravidiel cestnej premávky, keď prekročil maximálnu povolenú rýchlosť o 43,4 až 66,8 km/h. Ak by poškodený išiel maximálnou povolenou rýchlosťou, obžalovaný bez ohľadu na to, že videl prichádzajúci motocykel, stihol by vykonať odbočovací manéver skôr, ako by na miesto odbočenia dostal poškodený, t. j. k dopravnej nehode by nedošlo. Konanie obžalovaného, hoci fakticky súviselo so vznikom a priebehom nehodového deja, však z trestno-právneho hľadiska nebolo príčinou nehody a jej následku. Preto názor o spoluzavinení obžalovaného nie je správny, nemá oporu v skutkových zisteniach a nie je z neho možné vyvodzovať akékoľvek právne následky.

Zákonu zodpovedá aj výrok o náhrade škody, ktorým súd prvého stupňa podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku odkázal poškodenú na civilný proces. Jednalo sa o obligatórny postup v adhéznom konaní pri oslobodení spod obžaloby.

Odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.